

HA EZT MEGÉRTED, MEGSZABADULSZ!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2026. január 18.

Egy kérdéssel kezdem: mi az igazság? Isten Igéje igazság. Köszönöm, hogy egyből jön a válasz sokatoktól. Azt is vártam egy kicsit, hogy valaki visszakérdez, hogy melyik fajta igazságra gondolsz? Mert sokféle igazság van. Mire vagy kíváncsi pontosan? Mi az, ami érdekel? Melyik területet akarod érinteni ezzel? Ezt a kérdést most nem hallottam. Rögtön rávágátok, hogy Jézus Igéje az igazság és valóban így van és erről az igazságról szeretnék ma beszélni. Arról, amely felette áll annak, amit látunk. Az a szellemi igazság, ami örök érvényű, soha nem változik meg. Jézus magáról jelentette ki azt, hogy én vagyok az igazság. Azt mondta a saját beszédéről és igazából úgy mondta ezt a főpapi imájában, a János evangélium 17,16–17. versében olvasod ezt, hogy szenteld meg őket a Te igazságoddal, a Te beszéded, a Te Igéd igazság. Mondhatod azt, hogy hiszen Jézus mondta, mindenki azt mond, amit akar, az az igazság, amit mindenki igaznak vél, vagy gondol. Valóban mindenkinek a saját igazsága nagyon sokszor olyan erőteljes az elméjében, lelkivilágában, gondolatvilágában, tapasztalatában, hogy amit ő gondol igaznak, az számára az igaz. Az az igazság.

Keresztényként azonban látnunk kell azt, hogy van a mi igazságunk felett lévő, örökérvényű igazság, ami lehet, hogy felülírja azt, amit mi igaznak gondolunk, mert a mi szemünkben sokszor az, amit mi igaznak vélünk, az a fizikai láthatók alapján lévő valóság, amit igaznak nevezünk. De tudod, hogy a fizikai dolgok alá vannak rendelve a szelleminek. A szellemi igazság nem feltétlenül egyenlő azzal, amit fizikai módon látsz a szemeddel, amit kézzel meg tudsz fogni. Ez a fizikai valóság sokszor becsap bennünket. Úgy is mondhatnám, hogy az igazság felette áll annak, amit látunk. Nekünk felszólításunk van arra, hogy nem ostoba módon mindenfélét higgyünk, amit nem látunk, mindenféle babonás, vagy okkult dolgokat, vagy, hogy minden, ami a szellemi birodalomból jön, az mind igaz. Egyáltalán nem, hanem felszólításunk van arra, hogy hitben járjunk, azaz az igazságban járjunk, vagyis ne látásban, ne a valóságban járjunk.

Nem azt mondom, hogy hagyd figyelmen kívül, vagy utasítsd el azt, amit valóságképpen megfogsz, vagy utasítsd vissza és tagadd le azt, ami kézzel fogható! Egyáltalán nem erről beszélek. Jézus sem tette és nem erre bátorít minket az Ige, hanem arról beszélek, hogy amit kézzel meg tudunk fogni, ami tradicionálisan belénk lett nevelve, amire tanítottak minket, ami olyan valóságos a számunkra, hogy meggyőződésünk, hogy igaz, az nem biztos, hogy igaz, sőt, hazugság akkor, ha Isten Igéje mást mond. Mert Isten Igéje igazság, mindig örökérvényűen az is volt, most is az és az is marad. Amit mi itt a világban látunk valóságképpen, egy időszakos dolog és változik. Amit mi igazságnak gondolunk a világról, kézzelfoghatónak, akár a tested állapotát nézve, akár a politikai meggyőződésedet nézve, akár a lelkiállapotodat nézve és bármit, amit látsz és meg tudsz fogni, ez mind ki van téve a változásnak és változik is. A jó dolgok rosszra fordulhatnak, ki van téve a változásnak minden. A rossz dolgok jóra fordulhatnak. Miért? Mert ki vannak téve a változásnak és változnak is, de egy valami nem változik, Isten, aki az igazsággal egyenértékűvé tette magát.

Ezért vizsgáljuk meg magunkat, hogy miben hiszünk. Amiben hiszünk, amit mi igazságnak gondolunk és igazságnak vallunk, ez mindig abból fakad, milyen információ jut el hozzánk. Nincsen ez másképpen. Az ember abban hisz, amit hall, amit lát, amit kézzel meg tud fogni, amit beenged magába, hogy valóságként, igazságként aposztrofálja azt. Meggyőződése legyen arról, hogy ez a számára a mindent felülíró igazság. Tehát. amikor az ember elhiszi magáról, hogy én egy másodosztályú állampolgár vagyok, mert nincsen sok pénzem, hogy én egy alkalmazott vagyok, nem egy cégvezető, ezért nekem nincsen semmiféle különösebb befolyásom és hatalmam a körülöttem lévő világra, akkor ez egy hazugság, azzal együtt, hogy tény, hogy nincsen mindenre ráhatásunk, nincs minden felett hatalmunk és uralmunk.

A Biblia azt mondja, hogyha te újjászületél Jézus Krisztusban, akkor te Isten fia vagy és ez az igazság. Márpedig, ha Isten fia vagy, akkor vajon neked milyen identitással, milyen lelkiállapottal, milyen határozottsággal, milyen tudattal kell járnod a világban? Isten fia vagyok, tudom, hogy ki

vagyok! Tudom, hogy ki vagyok. Az egy dolog, hogy mi van körülöttem, az egy dolog, hogy mások megítélése alapján, vagy a saját megítélésem alapján hogyan nézek ki, hogy mennyi mindent rontottam el? Milyen anyagi helyzetem van? Milyen családból jöttem? Mennyire volt esetleg lelkiileg mérgező az, amin keresztül mentem gyerekkoromban, vagy a kapcsolataimban, vagy a házasságomban, vagy a munkahelyemen, amik hatást gyakoroltak rám? Egy csomó minden van, ami hatást gyakorol ránk a világból, aminek az a célja, hogy elhitesse veled valamit. Elhitesse veled azt, hogy amit a másik ember mond rólad, az az igazság. Hogy te beképzelt majom, hogy viselkedtél velem a múltkor? Te egy nárcisztikus ember vagy! Hogy merészelsz keresztény létedre így beszélni és így viselkedni? El akarja veled hitetni, hogy te ilyen vagy. Lehet, hogy a személyiségjegyedben, a személyiségjegyükben vannak ilyen vonások. Elárulom, mindenkiben van egy kis nárcizmus. Tehát egy kis önzőség, egy kis magamutogatás, egy kis arrogancia – ez a hústestünk része, ez mindenkiben van. Tehát ez a vád jogos, nem kell ezen megsértődni, ez a hústestünk része, mert ez a valóság, a kézzelfogható fizikai és lelki valóság.

De az igazság az, hogy Jézus Krisztusban te megszentelt vagy, megigazított vagy, bűn nélküli vagy, csodálatos vagy, ragyogó vagy! Mondj még ilyen szépeket magadra az Igéből azért, hogy saját magadat meg tudd erősíteni, mert a világ lefelé húz. Mindig is ez volt a célja a sátánnak, hogy más képet mutasson az emberről, mint amilyen valójában. Tudod, hogy Isten után a legmagasabb hatalmi pozícióban, az univerzumban, a szellemvilágban ki az, aki teremtve lett? Isten után ki a következő? Te! Nem Gábrriel angyal, nem Mihály arkangyal. Ők a te szolgálóid. Azt mondja a Biblia, hogy az angyalok arra teremtettek, hogy az embert szolgálják. Még a sátán is eredetileg arra teremtett, hogy a te szolgáló legyen. Bizony és féltékeny rád és irigy rád. Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? Kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél. Mit szolt erre Lucifer? A csudába, ez, hogy lehet? Miért nem én vagyok a legszebb, miért nem én vagyok a legjobb, a legnagyobb? Hiszen olyan szép vagyok, olyan gyönyörűséges vagyok! De Isten azt mondta, hogy a te hatalmi pozíciód minden angyal fölött van. Ez az erő, ez az igazság ott van benned. A tudás pedig és a megértés erről sehol nincs és akkor pont fordítva működik minden az életünkben.

Nem azt mondom, hogy mi parancsokat osztogatunk az angyaloknak és angyalokkal beszélgetünk. Ne ezt vedd ki a szavaimból, nem erről beszéltem, hanem egy hierarchiáról és persze nekünk nincs feltétlenül olyan jellegű befolyásunk mindenre a szellemvilágban, amire például az angyaloknak van. Te nem tudsz megjeleníteni Máriának, hogy elmondd neki a jó hírt, hogy fogansz a te méhedben, nincs erre lehetőségünk, de mégis ott van az Igében, hogy az az igaz, amit Isten mond rólad és az a hazugság, amit a sátán mond rólad. Az információnk forrása elárulja azt, hogy miben fogunk hinni és miben hiszünk. Lehet úgy élni, egy egész életet le lehet élni úgy, hogy az információk hamis volta miatt becsapva élünk éveket, évtizedeket. Végig lehet élni úgy évtizedeket, akár még Istenben való hitben is, hogy a rossz információk miatt egy hamis istenképünk van, egy hamis identitástudatunk van, egy hamis önképünk van, egy hamis, becsapott, megcsonkított énképünk van és nem látjuk, hogy igazából milyen hatalmasnak, erőteljesnek, csodálatosnak vagyunk teremtve. Ezzel nem az embert, a humánt magasztalom, hanem Istent, hogy Ő milyennek teremtett minket.

Nekünk nem azt kell elhinnünk, amit mi gondolunk magunkról, vagy amit a világ mond rólunk. Nekünk azt kell elhinnünk és abban kell járnunk, amit Isten mond rólunk. Ezért az egyik legfontosabb dolog, amit az embernek tennie kell az életben, hogy az elméjét, a gondolkodásmódját hozzáigazítja Isten gondolkodásmódjához. Ha ezt jól csináljuk, akkor nem a büszkeség meg a kevélység, hogy én vagyok valaki, fog belőlünk kijönni, hanem a nagyon mélységes, erőteljes alázat. Hogy én, Uram? Nem vagyok méltó rá, de ha Te ezt mondod, akkor úgy van! Ezzel a hatalommal, ezzel az erővel tudunk olyan életet élni, amely hatást gyakorol a körülményeinkre, a mi életünkre, a családjunkra, a gyülekezetünkre, szolgálatunkra, a nemzetünkre és az egész világra. Isten már továbblépett, mert azt mondta, hogy amikor ez a világkorszak megváltozik és a szellemi birodalomba belépünk mindannyian, mi fogunk angyalokat ítélni. A Korinthusi levélben mondja ezt Pál apostol. Döbbenetes! Nehezen fér bele az ember fejébe. Én városok, nemzetek, angyalok felett ítélkezem? Ó, pásztor, biztos félrebeszél! Szándékom az, hogy egy kicsit kizökkentssek, egyébként mindig az a

szándékom, hogy abból a gondolkodásmódból, amiben benne vagyunk, kicsit kiköknünk, kicsit legyen meghökkentő. Azt sem bánom, hogy icipicit megbotránkozol, csak utána térj magadhoz és vedd fontolóra, hogy amit mondok, annak mi az igazságtartalma. Kritizáld meg nyugodtan! Érvelj velem szemben!

De ettől függetlenül azt hiszem, egyetérthetünk abban, hogy Isten Igéje azt mondja, hogy mi Isten gyermekei vagyunk. Sőt, azt mondja, hogy mi Isten örökösei vagyunk, ha pedig örökösök, akkor, ha fiak vagyunk, örökösök is. Azt is mondja, hogy Jézus Krisztussal együtt társörökösök. Tett minket királyokká, tett minket papokká, szent nemzetté, választott nemzetséggé. Ezeket mondja rólunk az Ige. Azt mondja, hogy isteni természet részeseivé lettetek. Ó, sok mindent látok magamról a tükörben, a pocakomat, a beesett arcomat, vagy az ősz hajszálaimat. Isten természete lenne bennem? Ezt nem látom! Igen, mert ez szellemi dolog. Ez az igazság, amit szellemileg kell megítélni és szellemileg kell hozzányúlni, nem a láthatók alapján, mert a láthatók alapján azt mondom, hogy túlsúlyos vagyok, vagy vékony vagyok, vagy őszülök, vagy pattanásos vagyok, vagy szegény vagyok, vagy gazdag vagyok, vagy csúnya vagyok, vagy jóképű vagyok. Az ember mindenfélét mond magáról, de tudod, amikor Jézus megszületett testben, eljött, többször elhangzott az Atya Isten szájából felé, egy olyan testben volt, mint amilyenben te meg én. Nem mondja a Biblia sehol sem, hogy egy ilyen jóképű, jó kiállítású, szőke daliás herceg, aki kék szemekkel, hunyorgó szempillával rá néz az emberre és akkor mindenki elolvad Tőle. Egyáltalán nem ezt írja Róla az Ige.

Azt mondja, hogy annyira átlagos volt, hogy nem lehetett rajta észrevenni, hogy Ő az Isten Fia. Így élt harminc évet, hogy senki nem tudta apján, anyján kívül. Ők se nagyon, félig-meddig hitték is meg nem is, tudták is meg nem is, de Jézuson nem lehetett látni azt, hogy milyen kisugárzása van. Azt mondja Róla az Atya, ezzel a külsővel: Ő az én szerelmes Fiam, az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm. Gyönyörködöm benne. Rólad is ezt mondja, hogy gyönyörködöm benned. Gyönyörködöm benned! „Ő, miben gyönyörködsz bennem, hiszen nem is adakoztam múltkor eleget. A múltkor is haragra gerjedtem és kiabáltam valakivel a telefonon keresztül. A múltkor is havat lapátolt a szomszédasszony és lehajolt előttem, odakacsintottam félig-meddig és utána vettem észre magam.” Az ember észreveheti saját magát sokféleképpen. Az ember vádolja saját magát, mindenféle gondolati, erkölcsi problémái lehetnek és szembesül a hiányával, szembesülünk azzal, hogy mi emberek vagyunk, de az Atya Isten nem ez alapján tekint ránk. Jézus nem ez alapján néz minket. A Szent Szellem nem ez alapján néz minket, hanem az alapján, ahogy az Atya lát minket. Ha Ő azt mondja, hogy én újjászültelek téged, élő reménységre szültelek újjá és az az élet, amit te élsz, az most már a Jézus Krisztusban való élet és te már nem a szellemi halál és a bűn törvénye alá tartozol, hanem az élet törvénye alá, akkor ez az igazság.

Amikor ezt az ember hallja, akkor próbálja elfogadni, próbálja belegondolni magát és próbál valamennyire ezzel azonosulni, aztán kilépünk a világba és ott pont az ellenkezője van. Vagy elismernek minket és akkor azt gondoljuk, hát igen, vagyunk valakik, valamit letettünk az asztalra, jól menő cégünk van, ezt-azt csináltunk és elértünk valamit. Azt gondoljuk, hogy az identitásunkat abból kell, hogy nyerjük, de Isten előtt ez semmi, sőt, a rossz dolog, vagy jó dolog, mint a szennyes ruha, olyan Isten előtt. Az embernek a saját igazsága, hogy én elértem valamit, lettem valamit, én ilyen voltam és becsületes voltam és ezt tettem és azt tettem és segítettem, adakoztam, felemeltem, bátorítottam, én, én, én, amit csináltam, ez mind-mind elég Isten előtt akkor, ha te arra nézel, hogy ez alapján is kapjál bármit Istentől. Mert nem ez alapján vagyunk valakik és nem ez alapján kell magunkat minősítenünk, hanem az alapján, amit Isten Jézus Krisztusban tett értünk. Ő mosott meg minket, az Ő vére igazított meg minket, az Ő vére szült újjá minket, az Ő Szellemének az ereje által szolgálunk, az Ő Szellemének az ereje által kiáltjuk azt, hogy „Abba Atyánk!”. Az Ő Szellemének az ereje, akinek a kenetében állunk nap, mint nap és ezért Övé a dicsőség! Ez alázat, ez hit, ez hozza elő a fejlődést. Istennek egy projektje van benned, ami az innovációról, fejlődésről szól, hogy fejleszteni, fejleszteni, fejleszteni újra és újra tovább téged, hogy ne süppedj bele abba, amit gondolsz magadról.

A rossz információ rossz hithez vezet. Amikor rossz információkat kapunk, ami abból fakad, hogy hogyan neveltek a szüleink, miket mondtak nekik, hogyan tanították bennünket az iskolában, hogyan

tanított minket a kultúra, hogyan tanított minket a nemzeti identitásunk, hogyan tanítottak minket a filmek, a könyvek. Ezek különböző elveket tanítottak és ezeket mi akarva, akaratlanul magunkra öltöttük és ezek irányítják az életünket. Amilyen gondolatok meghatározzák a fő gondolatainkat az elménkben, abba az irányba halad az életünk. Amely domináns gondolatok uralkodnak az életünkben, amit mi igaznak gondolunk, igaznak vélünk, abba az irányba megy az életünk. Amikor a gondolkodásmódunkban, a lelki világunkban, az életvitelünkben tudjuk, hogy kik vagyunk és elkezd uralkodni felettünk Isten Igéje, Isten beszéde elkezd hatalomra jutni és elkezd dominálni az, amit Ő mond rólunk, akkor az életünk abba az irányba fog elfordulni. Így vagyunk megteremtve. Ez így működik. Amikor határozott többségben van Isten Igéje bennünk, a döntéseinkben, az életmódunkban, az életvitelünkben, a viselkedésünkben, akkor ez az életünk folyását meghatározza, mert ahogy gondolkodunk, úgy fogunk beszélni.

Jakab apostol nagyon szépen beszél arról, hogy a nyelvünk, a szavaink, a beszédünk, a megvallásunk, a hétköznapi mondataink irányítják az életünket abba az irányba, amely irányba azok hatnak. Élet és halál a nyelv hatalmában van és ki-ki amint szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét. – mondja Salamon a Példabeszédekben. Tehát azt a gyümölcsöt esszük, te is, én is, mindannyian, amit tegnap, a múlt héten, az elmúlt években kimondtunk. Ma azok a gyümölcsök teremnek meg az életünkben, ahogy beszéltünk az elmúlt hetekben, években, annak a gyümölcsöket esszük. Ha keserű az ember élete, akkor el kell, gondolkozzon azon, hogy milyen szavakat jelentett ki magáról, hogy mi vagyok, ki vagyok én. Ha édeset akar az ember enni, „színméz édeset”, ahogy fogalmaz a Példabeszédek könyve sok helyen, ahhoz el kell kezdenünk jó magokat vetni, jó szavakat kijelenteni saját magunkról. Isten Igéje igazság. Kijelenthetjük, kimondhatjuk Isten Igéjét saját életünk felett? Abszolút igen! Jelentsük ki, valljuk meg Isten Igéjét az életünk felett! De figyelmezzünk arra, hogy a Szent Szellem a józanság szelleme! Az, hogy magunkat egy magas pozícióba helyezzük, mert Isten Igéje azt mondja rólunk, hogy mi nagyon magasban vagyunk Őelőtte, az nem jelenti azt, hogy egymáshoz kellene méricskélteni magunkat, vagy rangsorolni kellene egymást alá-főlé.

Nem a másikkal kell viszonyítanod magad, erről is beszél Pál apostol. Azt mondja, hogy bolond az az ember, aki más emberhez viszonyítja magát. Jézus beszédére kell néznünk, arra, amit Ő mond és Őbenne kell megállnunk. Ez egy jó kis kihívás, nem? Újra, újra és újra emlékeztetnünk kell magunkat, hogy mi azok vagyunk, amiket Ő mond rólunk. Az az igazság, amit mi valóságként megélünk és ha nem egyezik ezzel, akkor az csak a számunkra igazság. Az az igazság, amit a Biblia múlhatatlannak nevez, változtathatatlanak nevez. Úgy gondolom, egyértelmű, hogy Isten azt szeretné, hogy mindannyian és az egész emberiség tudja azt, hogy mi az igazság, hogy mi az igazság azzal kapcsolatban, hogy ki Ő, hogy milyen Ő, hogy Ő a szeretet Istene, hogy a megváltásban hogyan mutatta meg a szeretetét. De ez az igazság elmondja nekünk azt is, hogy van valaki, aki pont az ellenkezőjén dolgozik. Azon dolgozik, hogy mi ne ismerjük meg az igazságot és ha csak az egyik oldalról kapnánk mindig az igazságot és az egyik oldalról, isteni forrásból kapnánk mindig a tökéletes Igét, Isten beszédét és csak az hatna ránk, akkor viszonylagosan könnyű lenne az életünk, mert nincs más választásunk: vagy elhiszük, vagy elhiszük. De van választási lehetőségünk.

A másik oldalon ott áll, amit a sátán kínál és nem úgy kínálja, hogy „te figyelj, mondok neked valamit és azt mondom, hogy ez a hazugság, amit Isten mond, az nem igaz, inkább higgyél bennem!” Ehelyett ő megkérdőjelez, terveket tár eléd és az ő természete, az ő ravaszsága – semmiképpen nem akarom dicsérni –, az ő professzionális módszere, ahogy ő dolgozik a világban megmutatja az ő működési elvét Ádám és Éva megcsalattatásánál. Megmutatja azt, hogy a világ hogyan működik itt a környezetünkben. Ravasz és csaló módon félrevezet, olyan magas szinten, hogy bárki, aki nem ismeri Isten Igéjét és nem ismeri azt, amit Isten mond az könnyedén be lesz csapva. Nagyon egyszerű, ha nem ismered Isten Igéjét, garantáltan, kétséget kizáróan be leszel csapva. Nincs más lehetőség. Ha valaki nem ismeri Isten Igéjét, nem ismeri Istent, akkor nem fog arra az istenhitre jutni, ami lehetőség mindannyiunk számára akkor, ha ismerjük Istent. A félrevezetés és az, ahogy a sátán dolgozik, a mi természetes elménk számára teljesen logikusnak tűnik. Teljesen racionális, teljesen elfogadható,

teljesen értelmes és teljesen tudományosnak hat az, amit a sátán elénk tár. Teljesen logikus nagyon sok minden. Az elme számára, ha nem eléggé bölcs, vagy intellektuális, vagy körmönfont, vagy legalábbis nem teszi fel a kérdést, hogy valóban így van, akkor logikus a számára az evolúció. Akkor logikus a számára az, ha az ember sokáig él, mindenképpen betegségben kell meghalnia. Ezt mutatja a tradíció, ezt mutatja a tapasztalat, hogy idős korodra neked betegnek kell lenni és nyolcféle gyógyszer kell szedned mindenképpen. Ez a természetes tudásból fakadó ismeret, amit látunk, ez az, ami körbevesz minket. Akik tanítják akár az iskolában, akár a tévében, akár a pulpitus mögül azt, ami nem az igazság, nem gondolnám, hogy feltétlenül rossz, vagy gonosz emberek, akik azzal a szándékkal teszik ezt, hogy ők mindenképpen be akarnak csapni bennünket, vagy bárkit. Én nem gondolnám, hogy annak idején a biológia tanárom egy aljas, gonosz ember volt azért, mert azt tanította nekünk, hogy kifejlődött az egysejtűből a kétsejtű osztódással, a vízben szaporodott és aztán kimászott a hal a szárazföldre. Van erről egy-két vicc. Kimászik a gyík, ami előtte hal volt a vízből, hátrafelé kiáltva a feleségének: „Asszony, miattad jöttem ki a szárazföldre, mert nem hagytál békén.” Viccnek még jó, de attól még ez nem igazság. Az igazság az, hogy mi teremtett lények vagyunk, van egy fejlődés az emberben és ez jó dolog, de attól még azok az emberek, akik tanítanak bennünket valamire, nem feltétlenül gonosz, istentelen emberek, hanem egyszerűen csak a rossz forrásból táplálkoztak, vagy merítették és ezért ezt adják tovább.

A mi feladatunk egyértelműen az, azt hiszem, mindenki számára világos, hogy a nagy missziós parancsban azt mondta Jézus: menjetek, hirdessétek az Evangéliumot! Mi az Evangélium? Az igazság. Ez a mi feladatunk. Jézus mindig igaz szó a szánkban, ha az Ő Igéjét mondjuk és beszéljük. Mit fog ez okozni az emberekben és a környezetünkben? Valaki elfogadja, valaki nem fogadja el. Ez így volt Jézussal is a korai egyházban, a tanítványokkal is és ez így van velünk is. Ha a mi értelmünk nem hajol meg Isten Igéje előtt, ha a mi értelmünk, a szívünk, a teljes valónk nem hajt térdet Isten Igéje előtt, akkor valami más előtt fog meghajolni, ami nem az igazság lesz. Ne essetek kétségbe amiatt, hogy nem tudtok mindent az igazságról! Hosszú az élet és az egész örök élet erről szól, csak így zárójelben megjegyzem, hogy ezt az igazságot egyre jobban megismerjük. Az igazság maga Isten és Isten megismerése örök életig tart. Itt a kézzelfogható anyagi világban az értelmünk alá fogja vetni magát annak, amit sokat hall, amit elfogad, mert nincs hitetlen ember a földön egyetlen egy ember se. Az ateisták is hisznek valamiben. Ők abban hisznek, hogy nincs Isten. De hitetlen ember nincs. Az ember úgy van megteremtve, hogy működik benne valamilyen fajta hit. Ők abban hisznek, ami a hazugság.

Van határozott véleménye a zsoltárírónak arról, hogy milyen ember az, aki nem hisz Istenben. Aki azt mondja, hogy nincs Isten, arról azt mondja a Biblia, hogy az az ember bolond, de sokan ilyenek voltunk és ez nem jelenti azt, hogy nekünk úgy kell bánni egy ateista emberrel, aki bolond módjára viselkedik, hogy tükrözze a véleményünk azt, hogy ő bolond. Isten szereti őket, mint ahogy minket is és nincs különbség aközött, hogy Isten hogyan szeret téged, vagy egy olyan embert, aki gyűlöli Őt. Döbbenetes, de ez az igazság!

Isten nem szeret téged jobban, mint azt, aki gyűlöli Őt. Ez az igazság! Hogy mit gondolsz erről, mit filozofáltál erről eddig, mi a véleményed erről, az a te saját igazságod lehet, de javasolom neked és magamnak is, hogy a saját véleményünket írja felül az, amit Isten mond! De hát Isten gyűlöli és megveti a világot, olyan gonoszok az emberek! Tényleg? Ezt gondold? Nem olvastad még a János 3,16-ot.

János 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Isten másképpen gondolkodik, mint mi. Ő nem ember. Az Ő igazsága, az Ő gondolkozásmódja nem olyan ingadozó, mint a miénk. Van, aki abban hisz, hogy nincs Isten, van, aki abban hisz, hogy ufók élnek közöttünk, van, aki abban hisz, hogy a Loch Ness-i szörny ott a tóban néha kidugja a fejét, van, aki abban hisz, hogy az evolúció tana az igazság. Sok a megtévesztés, sok a becsapás és a rossz információkból rossz hit keletkezik. Az ördög nagyon szeret rossz információkat adni. A rossz

információ rossz hitet fog eredményezni. Az az igazság, hogy a sátánnak még az sem nagyon fáj, ha az igazságot hallod, mindaddig, amíg nem érted meg, vagy félreérted.

Az igazságot halljuk sokszor. Most is mindannyian hallotok valamit és nem ugyanazt halljátok meg és nem mindannyian ugyanazt értitek meg ebből, mert a melletted lévő, a mögötted lévő talán másképp rezonál erre, mást hisz el belőle, mindenki hozzáteszi a saját igazságát a hallott igazsághoz és mindenki vagy érvel, vagy elutasít, vagy mindenképpen elfogadja. Mindannyian reagálunk egyeseével külön-külön arra, ami elhangzik. Mindannyian amikor Isten Igéje elhangzik, az igazság, ott a döntés és választási lehetőség és ott vannak bennünk a felépült érvelések, a felépült magaslatozások és erődítmények, amelyek Isten igaz ismerete ellen emeltettek.

Azt mondja erről a Biblia, hogy ez a harc a keresztyén ember életében. Ez a hit harca, hogy ezeket a magaslatozásokat, ezeket az erődítményeket, amelyek bebetonozták oda magukat az elméjükbe, hogy én milyen vagyok, hogy a másik milyen, hogy milyennek ismertem meg a világot, milyen hatások érnek engem, hogyan fogom élni az életemet, hogyan lesz, milyen jövőképem van, milyen reménységem van, milyen csalódásaim voltak, ott betokosodott sok minden, nehezen akar onnan leomlani és ez egy harc. Ezeket akár téglánként leszedni, vagy leborítani az egész falat. Ez a szellemi harc. A szellemi harc az, hogy megújítod a gondolkozásmódodat. Nem az, hogy harcolsz a démonok ellen, hogy legyőzd őket. Eredetileg is a démonok az emberi teremtés hatalmi pozíciója alá lettek teremtve. Amikor Ádám elbukott ezt a hatalmat odaadta a sátáni fejedelemnek és a hatalom fölének került, de Jézus Krisztus visszaszerezte. Mi fölötte állunk. Minden név, amely a földön, föld alatt, vagy bárhol van, minden erő és minden hatalom a Jézus Krisztus nevére térdet kell hajtson! És ez a név a tied meg az enyém! Mi Jézus Krisztusban vagyunk! Mi kell még? A Szent Szellem ereje van bennünk! Mi az, amiben hiányt szenvedünk?

A megértésben, a kijelentésben, hogy kicsoda erő van a birtokunkban! A sátán meg akar tévesztetni, meg akar fosztani minket attól, hogy megtudjuk, milyen hatalmunk van felette. Te féljél, rettegjél! Jönnek ezek az ostoba hollywoodi filmek, amikor félni és rettegni kell. Jaj, csak nehogy belássak a szellemvilágba, ha meglátom az ördögöt, akkor úgy elfutok, hogy a lábam nyomát nem látjátok. Ha valóban meglátnád a sátánt és a démonait, akkor azt mondanád, hogy ettől féltem? Ettől remegtem? Hányan mondtuk érettségi előtt, hogy Istenem, csak ezen jussak túl valahogy és amikor túljutottunk rajta – ettől féltem? Ettől remegtem? Ez egy vicc! Ha száz pontból tizennyolc pontot elérek, már a kettes megvan. Hát hason szökdelve, ha nem tanulok semmit, akkor is át lehet jutni manapság egy érettségire. Ettől remegtem? Fals a példám, meg a hasonlatom és persze túlzó is és egy tizenhét évest most nem nagyon bátorítottam ezzel, tudom, de valahol ez igaz.

A sátán el akarja hitetni a képet magáról, hogy ő milyen hatalmas és milyen erőteljes, miközben egy legyőzött ellenség. Miért? Mert én azt gondolom, hogy egy legyőzött ellenség? Ilyen fantáziám van? Vagy én vagyok a rendező, vagy a forgatókönyv író, aki ilyen filmet akar majd forgatni? Ezt gondoltam én saját kútfőből? Ez nem az én bölcsességem, hanem Isten Igéje mondja ezt és Isten Igéje igazság! Halleluja!

A sátán mindent megtesz azért, hogy távol tartson az igazságtól. Lefoglal feladatokkal, mostanában rövid kis videókkal, amit az ember pörget, pörget, pörget. Nehogy azt hidd, hogy nem tudom miről beszélek! Az embert beszipantja, eltelik öt perc, tíz perc és egy félóra után azt mondja, nem is ezt akartam csinálni. Akkor van megengedve az egyperces videók nézése, ha a mi videóinkat nézed, meg jó keresztyén tartalmakat! Viccelek természetesen, azt nézel, amit akarsz, csak tudjad, hogy az hatást gyakorol rád! Megtölt bennünket habos, könnyű, olyan dolgokkal, amelyek nem segítik elő azt, hogy erőteljesek legyünk.

Az igazság megismerhető. Lehet, hogy párotok gondolatában ott van most az, hogy ez most nekem nagyon sok, olyan vastag ez a könyv, Attila, hagyjál már engem, add ide elem az igazságot, nem is kell megrágnom, mint a kis verébnek az anyukája beleteszi a szájába az enivalót – ez történik most. Ezt nem te bogoztad ki magadnak, ezt most hallod, készen ott van, tessék, megeheted! Még megrágni sem kell, csak le kell nyelni.

Amit az embernek tennie kell, délutántól, hétfőtől a következő vasárnapig, hogy te kapard ki, te kutasd ki, te áss utána, te olvasd el, te mélyedj el benne, hogy ne az legyen az erőd mércéje, hogy ki mennyire etet meg téged, hanem az, hogy te mennyire vagy hajlandó az ételt megkeresni és megenni úgy, hogy képes legyél másokat is megetetni.

Mert az elhívásunk lényege ez. Nem csak az, hogy együnk, hanem az, hogy másokat is megetessünk! Ezt lehet fizikai értelemben is érteni, de itt a tanítványképzésre gondolok. Azt mondta Pál apostol Timótheusnak, hogy olyan emberekre bíz az Evangéliumot, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. Tudok hinni abban, hogy mind alkalmasok vagytok erre, mert ezt mondja az Ige. El tudod ezt hinni magadról, hogy ez az igazság? Én tanítsak másokat? – gondolhatod esetleg most, bár nem látok bele az elmédbe, hála Istennek, de az igazság megismerhető, mert Isten nem rejtje el magát. Azonban van hozzá egy kulcs dolog, ezt keresni kell. Még az Ószövetségben is igazság volt, és ez nem vesztette érvényét.

Jeremiás 29,13.

13. És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.

Mert teljes szívetekből kerestek engem! Tehát nem mondhatja senki azt, hogy Isten nem szól hozzám. Pedig én hallottam már pár embertől, hogy annyira akarom hallani Isten hangját, de Ő nem szól hozzám, csöndben van, nem hallok semmit Tőle! Van úgy, hogy az ember nem hallja, de itt az egyik kulcs ahhoz, hogy hogyan lehet meghallani Isten hangját: keresni kell! Hol keresi az ember? Az elmúlt ötszáz év egyik legnagyobb áldása neked és nekem az, hogy van kézzelfogható, olvasható Isten beszéde a kezünkben! Mondjuk az Újszövetség Jézus után ezeröttszáz évig nem volt elérhető minden ember számára. Nem volt elérhető! Kénytelenek voltak az emberek azt elhinni, amit a pulpitusról prédikáltak nekik. Nem volt lehetőségük leellenőrizni. Te leellenőrizheted! Óriási áldás ez mindannyiunk számára, nekem is, hogy amit mondok, az a számodra visszaellenőrizhető!

Bárkivel szívesen beszélgetek arról, ha valamit másképp gondol, vagy másképp ért, de egyértelmű, úgy gondolom, hogy az a gondolkozásmód, ami kívül esik Isten gondolkozásmódján, arra nem nagyon van szükségünk. Arra nincs szükségünk! Úgy kell gondolkodnunk, ahogy Isten gondolkodik! Ő pedig azt akarja, hogy mi bölcsek legyünk és ne legyünk tudatlanok. Pál is mondja, hogy nem kell tudatlannak lennünk a sátán ravaszságaival, mesterkedéseivel, gonoszságaival szemben. A sátán a félrevezetés nagymestere. Professzori, doktori címe van erről. Azt mondja az Úr maga, hogy ő hazug, mert ez az ő természete. Nem feltétlenül azért, mert véletlenül füllentett, mert nagy nyomás volt rajta, hanem ez a természete, ez fakad belőle. Ő a hazugság atyja. A János evangélium 8. fejezetében a 44-es versről hadd olvassak fel egy pár igeverset. Azt mondja Itt Jézus a körülötte álló zsidóknak, farizeusoknak, a benne nem hívőknek:

János 8,44–46.

44. Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberlő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja.

45. Mivelhogy pedig én igazságot szólok, nem hisztek nékem.

46. Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek ti nékem?

Szeretnék valamit leszögezni. A hazugság nem információhiány. A hazugság az félrevezetés! Nem arról van szó, amikor az ember hazugságot hisz el, hogy nincs elegendő információja, nincs elegendő tudása, persze az is részét képezi ennek, de leginkább a hazugság egy félrevezetés. Ha más nem, abból fakad a félrevezetés, hogy nincs kellő információ. Nincs kellő pontos és igazi információ. Nagyon sok ember hisz Istenben, de nem hiszi el azt, amit Ő mond. Inkább hisz annak, amit lát, amit érzékel, amit a sátán mond.

Nagyon sok helyen elhangzik Isten Igéje: a pulpitusról, gyülekezetekben, templomokban. Az elmúlt kétezer évben ez így volt, Isten Igéje elhangzik a pulpitus mögül. Az igazság. De a félrevezetés, a meg nem értett igazság nem erőteljes. Az igazságot meg kell ismerni és akkor megszabadul az ember! Ezt Jézus mondta maga. Ha a János evangélium 8. fejezetében hátrébb lapozol, akkor olvashatsz erről, de ez egy másik téma.

Az életünk során rengeteg ilyen adat kerül belénk, ami félinformáció, ami rossz információ, téves információ, ami a helyes értelmezést nélkülözi, gyakorlatilag félrevezetett információ, félretájékoztató információ és ezért helytelen dolgokat hiszünk el. Nekünk dolgoznunk kell azon, hogy ezeket lecseréljük! Az egész világ, az egész környezet arra tanít bennünket, hogy olyasmiben higgyünk, ami ellentétes azzal, amit Isten mond. Nagyon sokszor pontosan száznyolcvan fokkal a fordítottja. Meg kell látnunk valójában azt, hogy kik vagyunk Őbenne, meg kell látnunk azt, hogy fiak vagyunk, meg kell látnunk az identitásunkat, hogy mit birtoklunk Őbenne, Krisztusban és ez sokkal-sokkal több, mint amiben hiszünk, mint amiről pontos, helyes információnk van!

Meggyőződésem, hogy amikor ebben növekszünk, ebben fejlődünk, az eredményeink, a gyümölcsök sokkal szebbek, jobbak és hatásosabbak lesznek! Amikor ebben növekszünk, amikor nem tud lebeszélni minket senki arról, hogy tudom, hogy ki vagyok én Krisztusban. Amikor nincsenek lelki hullámvölgyeim, mert valaki csúnyán nézett rám, vagy belém állt, vagy megszólt, vagy akár attól, hogy én rosszul viselkedtem és tényleg elrontottam valamit. Az önvád, önsanyargatás, önmarcangolás milyen keserű dolog lehet! Az ember nem alszik éjjel, nincs étvágya, forgolódik csak, akár könnyezik is és belülről marcangolja valami, mert tudom, hogy elrontottam, tudom, hogy hibáztam. Hányan voltatok már így? Az, hogy előfordul ez az emberrel, nem baj, mert ez a jó szívedet is mutatja. Az a baj, ha ebben az ember hosszú ideig benne marad! Ha ebbe belesüpped, akkor depresszióssá válik, ez önváddá, akár önsajnálattá alakul és tényleg keserű gyökereket ereszt és akkor ez kihatással van a környezetére az embernek. Nekünk el kell fogadnunk azt, hogy meg vagyunk váltva! Mert Jézus a megváltás munkáját elvégezte, bevégezte. Elvégeztetett, mondta a keresztfán. Nincs bűnprobléma az életedben! Már mint olyan bűnprobléma, ami közéd és Isten közé állna. Ez a függőleges irányú, ha mondhatom így, ember és Isten közötti bűnprobléma, ez megszűnt, mert Jézus odaszögezte a keresztfára és ami szólt ellened, hogy bűnös vagy, azt Ő eltörölte.

Egymás felé ez nem így van, azon dolgoznunk kell, egymásnak megbocsátani, egymást szeretni, egymást elviselni, egymással türelmesnek lenni, de Isten és közötted nincsen. Ha újjászületél Krisztusban, ha elfogadtad Őt, ha a szívedből megvallottad, kijelentetted, hogy hiszel abban, hogy Ő meghalt érted és feltámadt a halálból, a Szent Szellem újjászülte a szellemedet és ez egy olyan óriási kegyelem, amit nehezen fog be és ért meg az ember az elméjében, hogy de hát nem tettem érte semmit! Nem éltem érte jó életet, ezért bizonyos pontokon nem mentem keresztül, nem teljesítettem semmit!

Sőt, amit teljesítettél és jól csináltál, az semmit nem ér Isten előtt. Az égvilágon semmit nem ér, hogy te milyen példát mutatsz a gyermekednek, hogy milyen erkölcsös módon végzed a vállalkozásodat, hogy milyen jó munkaerő vagy a munkahelyeden, hogy milyen bőséges adakozó vagy, hogy milyen szolgálatot végzel a gyülekezetben, mi mindent tettél a közösségért és önzetlen voltál és a szomszéd előtt is elszórtad a havat. Ez semmit nem jelent Isten előtt az üdvösséged tekintetében! Semmit! Mintha meg sem történt volna!

Amit Jézus Krisztus tett érted, az van beszámítva neked! Az mind be van számítva érted, az Őbenne való hit által! Ez nem jelenti azt, hogy ne akarj jót cselekedni és az előbb elsorolt pontokat ne élnéd helyesen és jól meg. Ezért a fizikai életben van gyümölcsözésünk a jó szívünkől való adakozásainkból, vannak eredményei és vannak jutalmak érte és itt a fizikai, horizontális világban élvezzük ennek az áldásait, ha ezt mind jó szívvel tesszük, de Istent nem tudod befolyásolni a cselekedeteiddel.

Istenre nem tudsz nyomást gyakorolni, hogy Uram, mindig ott vagyok minden vasárnap a gyülekezetben, kérlek, hogy ezért gyógyíts meg engem! Elmegyek a gyülekezetbe, sokat adakozok, csak a kis unokámat gyógyítsd meg! Istent ez, sajnos, vagy nem sajnos, nem hatja meg, mert nem ez alapján működik Ő az életünkben, hanem hit által, hogy te hiszed, hogy Jézus Krisztus ereje bőven elegendő! Az Ő vére, az Ő megtört teste, az Ő sebei által van a gyógyulás! Ahhoz, hogy te elfogadd a gyógyulást, még gyülekezetbe sem kell jönnöd, még adakoznod sem kell semmit sem!

Persze azt szeretném, hogy teltház legyen mindig, minden alkalommal és mindig mindenki itt legyen jó szívvel, csak ne csapjuk be magunkat! Istent nem lehet manipulálni, nem lehet nyomást

gyakorolni Rá a cselekedeteinkkel, vagy az elvárásainkkal. Azt gondoljuk, hogy bármit teszünk, Isten kötelezve van arra, hogy Ő is tegyen valamit értünk. Testvéreim, Ő már előre odaadott mindent! Már mindent odaadott értünk előre, amikor még az ellenségei voltunk. Ő már akkor szeretett, Ő már akkor a lehetőséget följajánlotta a megigazulásra. Jézus Krisztus igazsága a miénk!

Újra és újra az ember ezen elmélkedik, gondolkodik és ha megérti, akkor ki tudja jelenteni azt, amit Pál apostol az élete vége felé mondott, hogy azért imádkozom, hogy Őt minél jobban megismerjem és ne legyen igazságom a saját cselekedeteimből, semmi, hanem csak az Ő megváltási munkáján keresztül legyen nekem igazságom!

Én azért vagyok igaz, te azért vagy igaz, mert Jézus Krisztusban vagyunk, nem azért, mert mennyire jól felkészültünk egy tanításra, mennyire jól odaszántuk magunkat, mennyire jól szolgálunk, mi mindent csinálunk. Ha ez lenne a mérce, akkor semmi nem lenne elég! Isten olyan magasan van, olyan tökéletességben, hogy mi azt nem tudjuk elérni sohasem! De Ő nem is ezt várja tőlünk. Nincs ilyen jellegű elvárás Istentől, hogy neked tökéletesnek kell lenni. Egy dolgot kér és vár: higgy! Higgy Őbenne, hogy az Ő ereje elvégzi! Az Ő gyógyító kenete elegendő! Az Ő bölcsessége felette áll a te bölcsességednek! Az Ő tudása minden értelmet fölülhatal! Azt mondja Pál, hogy Krisztus értelme pedig bennünk van. Mi az, ami kell még? Miben szenvedünk hiányt? Az erről való megértésben, hogy milyen jó dolgunk van, hogy semmi okunk nincs a panaszkodásra, az égvilágon semmi! Bizony!

Meg kell látnunk és meg kell értenünk, hogyha megváltozik a gondolkozás módunk, ha megismerjük az igazságot, akkor megszabadulunk! Amikor megismerjük az igazságot, akkor megváltoznak a cselekedeteink, megváltoznak a viselkedési formáink. Kijelenthetjük, hogy bármi problémánk van, bármi nehézségünk, bármi nyugunk, bajunk, annak az az oka, hogy nem tudjuk, hogy valójában kik vagyunk. Nem tudjuk valójában azt, hogy mit mond valóban igazságként Isten Igéje rólunk. Lehet ezzel vitatkozni, tudom, ez erős kijelentés, csak gondolkodjunk ezen el! Vannak rajtunk kívülálló problémák, kívülálló nehézségek, rajtunk kívülálló indokok, amik sanyargatnak minket, természetesen, de ha tudod, hogy ki vagy, akkor még hamis váddal elítéltként, börtönbe zárva is tudod éjjel dicsérni a mindenható örökkévaló Istent a szíved örömeivel, teljességével, miután jól megverték, ha tudod, hogy ki vagy. Van erre példa a Bibliában! Sőt, ha tudjuk azt, hogy kik vagyunk, van a Bibliában példa arra, hogy az Ószövetségben újjá nem született emberek is tudták azt, hogy Isten milyen.

József története, számomra az egyik kedvenc történet a Bibliából, az Ószövetségből. Azt mondja róla a Biblia, hogy Isten vele volt. Amikor ott volt a rabszolgapiacra megszégyenítve, meztelenül, azt mondja róla a Biblia, hogy Isten vele volt és áldott volt József.

Amikor megértjük, hogy mi az igazság és Isten hogyan néz ránk és hogyan gondol ránk és, hogy milyen nagy mértékben szeretettek vagyunk, akkor egy másik, egy helyes nézőpontból fogjuk látni az életünket és a dolgokat. Hadd mondjak egy példát, ami nem tökéletes példa, tudom, csak a példa kedvéért hadd hozzam ezt elő. Tegyük fel, hogy úgy születnénk erre a földre, hogy fejjel lefelé éljük az első tizenöt évünket és úgy éled tizenöt éves korodig az életed, hogy fejjel lefelé látsz mindent. Nehéz ezt elképzelni és nem is kivitelezhető, mert nehezen fér be ez az elképzelés az ember agyába, csak a példa kedvéért. Mindent fejjel lefelé látnál tizenöt éven keresztül. Minden fordítva lenne. Ha így él az ember hosszú éveket, főleg, ha az élete kezdetétől fogva az első információja már ez, hogy így néz ki a világ, akkor számára ez lesz a valóság, ez lesz az igazság. És amikor valaki megfordítana és meglátná azt, ami most itt körbevesz minket, akkor azt mondanád, hogy de furcsa! Ez nem helyes, ez nekem nagyon idegen! Persze ezt nehéz elképzelni, mert ebben nőttünk fel, de ha fejjel lefelé éltük volna az életünket és utána megfordítanak, akkor vissza akarnánk menni, mert az a normális. Ahhoz szoktunk hozzá, az a komfortos, az az elfogadott és az a normális.

A világban így éljük az életünket, hogy a sátán egy ilyen fordított világot tár elénk, amiről elhittette velünk, hogy ez a normális, hogy ez a természetes. Ez az, ami a számunkra a kézzelfogható valóság és ezért ez igaz mindig, mindenkor és mindenki, aki mást mond, az ostoba. Mindenki, aki szembe jön velem az úton, az ostoba. Pedig én megyek az egyirányú utcában rossz irányba, mert az

a meggyőződés, hogy jól megyek és mindenki, aki szembe jön velem, aki helyesen közlekedik, az mind bolond, mert az az igaz, amit én gondolok, én vagyok a jó irányban.

Amikor megfordulsz, amikor bekerülünk Krisztusba, a krisztusi identitásunk felvillan előttünk, hogy hoppá! Itt Krisztusban egészség van, teljesség van, gyógyulás van? Jólét van? Kiegyensúlyozottság van? Végtelen vigasztalás van? Végtelen bátorítás van? Hosszútűrés van Isten részéről felém? Nem haragszik rám? Ez a kegyelem, ami minden értelmet felülhalad, ez olyan idegen, ez olyan nehezen elfogadható, inkább vissza akarok oda menni, mert az a normális. Van, aki elfogadja ezt, van, aki nem fogadja el. Nehezen fér bele a fejünkbe ez a „túl szép, hogy igaz legyen” Evangélium, mert a sátán azon dolgozik, hogy elhitesse velünk, hogy az a normális, ha megbetegszel ősszel, amikor jön a hideg. Ez természetes és a fizikai síkon, a természetes síkon ez a látható valóság. Bizony!

Az ember, amikor meglátja az Igét, nehezen hiszi el, pedig az az igazság. Ez az eredeti. Attól, hogy meglátjuk az igazit és az eredetit és nem nagyon látszik igaznak, attól még igaz. Isten szeret téged feltétel nélkül és attól, hogy ezt nem érzed, vagy nem gondolod igaznak, attól ez még igaz. Attól, hogy nem gondolod azt, hogy Isten gyönyörködik benned, még ez igaz, még ha nem is érzed ezt így. Amikor az ember elismeri, vagy felismeri azt, hogy Istennek szeretett gyermeke vagyok, és Ő nem egy távolvaló Isten, hanem egy közelvaló és lehet mély kapcsolatom vele és egyre mélyebben megismerem Őt, az erővel tölti fel az ember életét, mert tudom azt, hogy ki vagyok. Ha fölteszük a kérdést, azt, hogy kik vagyunk, vagy fölteszük neked a kérdést, hogy te ki vagy, az erre adott válaszod nem csak azt mutatja meg, hogy mit gondolsz magadról, hanem azt is, hogy te milyen hatalommal bírsz az életben, a saját életed felett, a saját körülményeid felett. A saját identitásod és a világban betöltött szereped felett. Amikor azt mondod, hogy én beteg vagyok, akkor kijelentetted, hogy ez vagy te, ez a te számodra az igazság. Lehet, hogy a valóság, hogy a testedben, vagy a torokodban, derekadban fájdalom van, ez a fizikai valóság, de attól még az igazság az, hogy Jézus sebeiivel meggyógyultál. Ami uralkodik felett, vagy felettünk, az a fizikai dolog, de amikor ez érvényre jut, az felülírja, mert erőteljesebb és örökkévaló és soha nem múlik el az, hogy az Ő sebeiivel meggyógyultunk.

Mi az, ami hiányzik? Az, hogy hogyan tudjuk ezt érvényre juttatni, hogyan tudunk működni a Szellem erejében. Ez egy nagy kérdés. Azt tette az ördög, hogy megfordította a világot és fogta az ember elméjét és megtöltötte helytelen, fordított dolgokkal, adatokkal, hozzászoktatott bennünket és az a normális a számunkra, hogy megbántanak minket és mi megsértődünk. Ez a természetes világban levő tapasztalat és a lelkünk állapota is sokszor ezen a ponton van. Felszínre jön a nárcisztikus voltunk, hogy sértődöttséget játszunk, meg duzzogunk ahelyett, hogy érvényre juttatnánk azt a krisztusi szellemet, azt a tökéletességet, aki a Szent Szellem bennünk, aki nem úgy sértődik meg és duzzog, ahogy mi.

Normálisnak tűnik sokszor sok minden az életünkben, pedig nem kellene annak lennie. Természetellenesnek és nem normális dolognak kellene lennie annak, hogy valami felől imádkozunk és nem történik meg. Az nem egy normális dolog. Az a normális dolog, az az isteni dolog, hogy imádkozunk valakiért és az meggyógyul. Jézus, ha valakiért imádkozott, rátette a kezét, vagy szólt, az mind meggyógyult. Ugyanaz az erő van bennünk és felettünk, mint rajta. A különbség nem az, hogy Ő Isten volt, mi meg emberek, mert Ő emberként tette mindezt, hanem az erről való meggyőződés, az ebben való identitás mélysége, az ebben való kinyilatkoztatások tudata, ismerete bennünk, mert Ő tudta, hogy ki Ő. Nem remegett meg a szája, a lába egy pillanatra sem, nem úgy, mint a miénk. Amikor valami nagyon látványosan csúnya dolog jön velünk szembe, akkor remeg az ember keze, lába, szíve, mindene és ez önmagában nem probléma és nem baj. Az a baj, ha nem változunk ebben és nem haladunk előre afelé, hogy ne így legyen.

Felírtam egy mondatot magamnak, ami lehet, hogy szól valakihez. Sokszor arra gondolunk, hogy a mi képességeinkhez, a mi birtokolt anyagi dolgainkhoz képest adja Isten az elhívást a számunkra. Hogy ahhoz képest hív el minket, hogy milyen családból származunk, milyen vagyunk van, milyen talentumaink, örökségünk, mennyi pénzünk van. De tudd meg, hogy Isten a nekünk adott elhí-

vást nem igazítja hozzánk azok alapján, hogy mi mindennel rendelkezünk, vagy mit birtoklunk, hanem ad egy elhívást és minden egyebet igazít ahhoz az elhíváshoz. Értitek, mit akarok mondani?

Egyszer egy illetővel beszélgettünk Isten akaratáról és nagyon megsomorodtam. Valaki gondolkozott azon, hogy evangélista szolgálatra van-e elhívása vagy nem és nem volt autója. Az illető azt mondta neki, hogy ebből is látszik az, ha nincs autód, akkor Isten nem hív el evangélista szolgálatra. Gondolkoztam, hogy mi van? Az a feltétel, hogy legyen autója, hogy evangélista legyen valaki? Ha megvannak a körülmények, megvannak a jó dolgok, akkor Isten hozzápárosít egy elhívást? De nem, pont fordítva van. Nincs semmink szinte. Isten ad egy elhívást és mindent hozzáad, a pénzt, az autót, a támogatottságot, meg mindenfélét. Gondolkodjunk így, ennek az identitásunk részévé kell válnia. Ne arra nézzünk, hogy mink van, vagy mi az, amit birtoklunk, mi az, amire képesek vagyunk. Hidd el, saját erőből nem vagyok képes arra, hogy ideálljak elétek. Nem akarod tudni, hogy milyen vagyok akkor, amikor a saját képességemből akarok bármit csinálni, vagy mondani. Nagy csalódás lenne számodra, megbotránkoztató csalódás.

Normálisnak tűnik sokszor számunkra a veszteség, normálisnak tűnik a szomorúság, a bánat, de Isten Igéje helyreigazítja a látásunkat és megfordítja a dolgokat az életünkben. Amikor Jézus eljött erre a földre és ez egy gyönyörűséges igevers a Bibliában, akkor az igazság lépett be a világba. A János evangéliumban az első fejezetben szeretném olvasni nektek, az Egyszerű fordítás szerint így szól:

János 1,16–17. EFO

16. Ő az, akinek a teljességéből kaptunk mindannyian sokféle kegyelmet, áldást és ajándékot az isteni kegyelem alapján.

17. A Törvényt Mózesen keresztül kaptuk, de a kegyelem és a valóság a Messiás Jézuson keresztül jött el hozzánk.

Itt a valóság szó helyén az igazság szó szerepel a Károli fordításban, nagyon helyesen. Tehát az igazi, isteni, mennyei valóság, az igazság Jézus Krisztusban jött el hozzánk. Jézus tanításai, kijelentései, az Ószövetség és a Tóra értelmezései nagyon felháborították az akkori kor vallásos vezetőit és megdöbbenették mindazokat, akik követték Őt. Miért? Mert volt egy elképzelés Istenről, volt egy elképzelés arról, hogy a törvény Istene, az ószövetség Istene, a Jehova Isten milyen. Amikor Jézus eljött, eljött az igazság és egy totál ellentétes képet mutatott be a zsidóknak Jézusról. Eljött és elmondta azt, hogy a törvény igaz és mégis szombatnapon gyógyított, engedte a tanítványoknak szombatnapon, hogy búzát morzsoljanak és egyenek, miközben a törvény ezt tiltotta. Azt mondjuk erre helyesen értelmezve, hogy Jézus nem eltörölte a törvényt, hanem megmutatta, hogyan kell helyesen értelmezni. Ami pont az ellenkezője volt annak a megtévesztésnek, amiben élt évszázadokon, évezredekken keresztül generációról generációra a zsidóság nagy része, a sokasága, ahogy a farizeusok azt tanították. Mert pont az ellenkezőjét mondta és mutatta be Jézus a megbocsátásról nekik. Nem új dolgot mondott Jézus azzal, hogy szeresd az ellenségedet. Miközben a törvény írja, hogy szemet szemért, fogat fogért. Csak a helytelen értelmezés miatt ez sokakban botránkozást keltett, sokan pedig elfogadták és azt mondták, hogy ez az igazság, akkor legyen ez az igazság és akkor megváltoztatom az útjaimat.

Az Apostolok cselekedeteiben van egy nagyon jó példa erre, hogy a tanítványok pontosan ugyanígy jártak el, hogy Jézus tanításait hirdették, ami forradalmian más volt. Amikor elkezdtek ezeket tanítani az apostolok, akkor ugyanígy voltak, akik azt mondták, hogy igen, ez más, mint amit idáig hallottunk, elfogadjuk és voltak, akik azt mondták, hogy igen, ez más, mint amit idáig hallottunk, ezért nem fogadjuk el, mert az én normámat, az én valóságomat nem akarom megváltoztatni. Nekem jó úgy, ahogy volt. Mert vannak érdekek, vannak ideológiák, nekem vannak személyes érdekeim, nehogy már megalázzam magam! Nekem ebből hasznom van, nehogy már megbocsássak, meg elengedjem a tartozást, meg kedves legyek! Az Apostolok cselekedeteinek 17. részében a 2. verstől olvasom. Amikor Pál elment Thessalonikába az Igét hirdetni, akkor a történetbe bekapcsolódva ezt olvassuk:

Apostolok cselekedetei 17,2–5.

2. Pál pedig, amint szokása volt, beméne hozzájuk, és három szombaton át vetekedék velük az Írásokból,

3. Megmagyarázva és kimutatva, hogy a Krisztusnak szükség volt szenvedni és feltámadni a halálból; és hogy ez a Jézus a Krisztus, akit én hirdetek néktek.

Tehát itt jön Pál és elmondja az igazságot. Ez az igazság? Jézus Krisztus a Messiás? A Messiást várták a zsidók? A Messiást prófétálták, beszéltek róla, akarták az ószövetségi zsidók? Hogyne! Ha mást nem, a szavukkal, ha a szívükből nem is, a szavukkal igen. Eljön Pál és az Írásokból, amit tanulmányoztak a farizeusok, bebizonyítja a zsidóknak, hogy Jézus, aki eljött, akit megfeszítettek ott, Jeruzsálemben, az a Messiás. Ő a Messiás. Lássátok be, hogy ez az igazság!

4. És némelyek azok közül hittek és csatlakozának Pálhoz és Siláshoz; úgyszintén az istenfélő görögök közül nagy sokaság, és az előkelő asszonyok közül nem kevesen.

5. De a zsidók, akik nem hisznek vala, irigységtől felindítottván, és maguk mellé vévén a piaci népségből némely gonosz férfiakat, csődületet támasztván felháboríták a várost; és a Jáson házat megostromolván, igyekeztek őket kihozni a nép közé.

Volt egy csoport, aki nem fogadta el, hogy figyelj, eddig fordítva gondolkoztál, eddig fordítva hitél! Ez az igazság, hogy Jézus a Messiás. Volt, aki elfogadta, volt, aki nem. Ma mire számíthatunk, ha hirdetjük az igazságot? Ugyanerre. Lesz, aki elfogadja, lesz, aki ellenünk támad, lesz, aki feljelent minket, lesz, aki köpköd ránk, lesz, aki irigykedik, lesz, aki azzal vádol, hogy mi az ördög által gyógyítjuk a betegeket. Lesz, aki azzal vádol, hogy mi ezt az egészet csak a pénz miatt csináljuk, hogy kiszívjuk az emberekből a pénzt. Lesz ilyen? Nincs hamis illúzióm, bizony lesz. Ez ezzel jár. Felvállalhatjuk az igazságot? Fel kell vállalnunk az igazságot és az az igazság, hogy Jézus ezt mondta, hogy ez jön rátok. Lesz, aki hallgat rátok és lesz, aki nem. Lesz, aki elfogad titeket és lesznek, akik üldözni fognak titeket az én nevemért és mindenféle hazugságot, rágalmakat mondanak rátok. Mint ahogy itt is, a zsidók, akik nem hittek, irigykedtek, mert egy nagy tömeg ment Pál után. Aztán még azt is olvassuk, hogy kimentek a piacra, a hitetlenek közül néhány gonosz embert vettek maguk mellé és meg akarták Pálékat lincselni. Nem azt mondom, hogy ez milyen csodálatos jövőkép és alig várom már, hogy ezt tapasztaljuk, hogy tele legyen az internet hazugságokkal rólunk, de amikor odaérünk, akkor nekünk tudnunk kell, hogy kik vagyunk és, hogy nem adjuk fel, hanem megünnözzük előre!

Ez nem egy felkészítés a rossz dolgokra, ne értsd félre, hanem ez az igazság. Ha Jézus erről beszélt és prédikált, akkor nekünk nem kell abban az illúzióban ringatni magunkat, hogy velünk csak jó dolgok fognak történni az életben azért, mert az igazságot hirdetjük. Pál az igazságot hirdette és jutalmul megkorbácsolták, jól megverték és bezárták a börtönbe. Micsoda eredmény, nem? De igazából felforgatta az egész világot és a mai napig kétezer év után a kijelentéseiből táplálkozunk. Ha Pál apostolt kérdezném meg személyesen, ha lenne rá lehetőségem, akkor biztos azt mondaná, hogy megérte. Megérte, mert látlak titeket!

Elmondtam mindent, amit akartam mára. Ne felejtsetek el, hogy az igazság az igazság, de csak akkor válik számunkra valóságos igazsággá, ha megértjük. Ha halljuk és félreértelmezzük, vagy félremagyarázzák, vagy egyik fülünkön be, másikon ki, ha nem vagyunk hajlandóak elhinni és nem vagyunk hajlandóak dolgozni saját magunkon, hogy másképp gondolkodjunk, akkor igazából a sátánt ez nem zavarja. Ha ezt megértjük, akkor megszabadulunk. Ezért ezt a címet adtam a mai üzenetnek. Így a tanítás végén elmondom, hogy a tanítás címe az: *Ha ezt megérted, megszabadulsz.* Halleluja! Amen! Dicsőség Istennek!

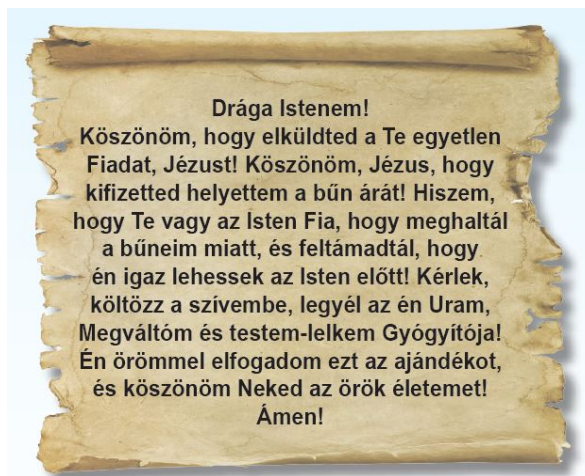
Boldoggá prédikáltam magam, ahogy annak idején Jim sokszor elmondta, úgyhogy hadd mondjam el nektek a kedvenc visszajelzést, amit egyik kedves testvérünktől hallottam, talán már hallottátok tőlem. Nagyon jó volt most előttetek prédikálni nekem, könnyű volt, de volt olyan is, amikor nehéz volt prédikálni. Mondtam az illetőnek alkalom után, hogy nagyon rossz volt, nagyon száraz volt, nagyon nehéz volt hirdetni az Igét. Mire ő: Hát, még milyen nehéz volt hallgatni! Úgyhogy remélem, hogy ezt most ti nem mondjátok, és remélem, hogy ő is viccelt akkor, de elég nagy önkritikával szeretnék itt állni előttetek.

Egy imádsággal hadd zárjam le az alkalomnak ezt a részét, mielőtt a kezünket rátok helyezzük.

Mennyei Atyánk, a Te Igéd igazság és megköszönjük Neked, hogy az Igédet hallhatjuk, az Igédet szólhatjuk, az Igéd működik az életünkben és köszönjük Neked azt, hogy az Igéd hatalmat vesz az életünk felett, a családjaink felett, a gyülekezetünk felett, a szolgálatunk felett, a nemzetünk felett. Hálások vagyunk Neked azért, hogy a Te Igédben megvan az erő, a Te Igédben megvan a hatalom és ez elegendő a mi számunkra, hogy jó gyümölcsöt teremjen. Az Igédet a szívünkbe rejtjük, az Igédet a szívünkben öntözzük, tápláljuk, hogy az felnövekedve nagyra nőjön és sok gyümölcsöt hozzon a Te dicsőségedre. Köszönjük a megértést, a kijelentést és köszönjük, hogy nem hagysz bennünket azon a helyen, ahol voltunk, hanem viszel minket tovább, mert látod a szívünket, látod azt, hogy akarunk továbbmenni, akarunk fejlődni és a következő szintre akarunk lépni. Tudjuk, hogy kijelentetted a számunkra, hogy mi az, amit nekünk tennünk kell, miben kell engedelmesnek lennünk, hogy a következő szintre lépjünk.

Mind a gyülekezetben, mind a szolgálatban, mind egyénileg megadod ezt nekünk, mert keressük. Az az imánk most és az a kérésünk, hogy olthatatlan vágyat és kívánságot gerjessz a szívünkben, hogy éhezünk és szomjazzuk a Te igazságodat, a Te Igédet. Ahogy ott van az Ószövetség prófécijában a kijelentett Ige, éhséget bocsátasz erre a földre, de nem a kenyér után való éhséget, hanem a Te Igéd, a Te beszéded hallgatása után való éhséget, ezt kérjük, hogy ez valósuljon meg az életünkben, hogy még éhesebbek legyünk, hogy még szomjasabbak legyünk a Te igazságodra. Kijelentjük az Igét, amit Jézus mondott, hogy akik éheznek és szomjúhozni az igazságot, azok megelégtetnek. Mi megelégtetnek nevezük magunkat. Olyan embereknek nevezük magunkat, akiket megelégit a Te Szellemed. Szellemiekben, lelkiekben, testiekben, anyagiakban, láthatókban is megerősítetted az Igét, amely hirdettetik jelekkel és csodákkal. Hálások vagyunk Neked ezért, Jézus Krisztus hatalmas nevében, Atyánk. Amen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com